תצ (ת"א) 55469-03-18 ולדיסלב אלכסנדרוב נ' יו אס די אי בע"מ בית דין אזורי לעבודה בתל אביב - יפו ת"צ 55469-03-18 ס"ע 7500-06-16 04 יולי 2018 לפני: סגנית הנשיאה, השופטת רוית צדיק נציג ציבור (עובדים) מר ברוך הראל נציג ציבור (מעסיקים) מר אהרון אזון התובע (המבקש) ולדיסלב אלכסנדרוב ת.ז. xxxxxxxxx ע"י בא כח: עורך דין שגיב עזרא - הנתבעת (המשיבה) יו אס די אי בע"מ ח.פ. 513000547 ע"י בא כח: עורך דין שי ארז

החלטה

1. לפנינו בקשה לאישור תביעה כתובענה ייצוגית לפיה המשיבה, חברת יו אס די אי בע"מ, קפחה את זכויות המבקש וחברי הקבוצה הואיל ולא הפרישה לעובדיה הפרשות פנסיוניות, הפרשות לקרן השתלמות, ותשלום תוספת ותק.

רקע עובדתי ודיוני-

2. התובע הועסק על ידי הנתבעת כפחח מיום 12.1.14 ועד חודש נובמבר 2015. ביום 14.10.15 שלח התובע מכתב התראה לנתבעת, באמצעות בא כוחו, בגין אי תשלום זכויות סוציאליות. הנתבעת השיבה למכתבו של התובע, באמצעות בא כוחה, ודחתה את מלוא טענות התובע. בהמשך לתכתובת אשר הוחלפה בין הצדדים, התפטר התובע מעבודתו במהלך חודש נובמבר 2015.

3. לאחר תום עבודתו, הגיש התובע תביעה אישית כנגד הנתבעת, לתשלום זכויות סוציאליות להן הוא זכאי לשיטתו בסך של 46,303 ש"ח, בגין הרכיבים הבאים: - פיצוי בגין היעדר הפרשות לפנסיה, פיצוי בגין היעדר הפרשות לקרן השתלמות, אי תשלום תוספת ותק תשלום שכר עבודה, פיצויי פיטורים, פיצויי הלנה, דמי חופשה שנתית ודמי הבראה (ס"ע 7500-06-16).

4. ביום 31.1.17 התקיים דיון מוקדם בתובענה האישית (לפני חברתי כב' השופטת א. הרמל) בו הודיעו הצדדים לבית הדין: "בא כח הצדדים: אין מחלוקת לתחולת צו ההרחבה בענף המוסכים.". בהמשך ההליך, לאחר הדיון המוקדם, הגיש התובע בקשה לאישור תובענה ייצוגית, בגין שלוש עילות: אי הפרשות לקרן פנסיה בהתאם לצו ההרחבה בענף המוסכים ולחילופין לפי צו ההרחבה הכללי בדבר הפרשות לקרן פנסיה; אי הפרשות לקרן השתלמות; אי תשלום תוספת ותק (להלן: הבקשה).

5. הנתבעת הגישה את תגובתה לבקשה וביום 26.3.18 התקיים דיון בבקשה. מטעם התובע, העידו התובע וכן עובד נוסף אשר עבד בנתבעת, מר מיכאל איבלב. מטעם הנתבעת העיד מר מוטי שרמן, מנהל הנתבעת. למען שלמות התמונה הדיונית יצוין, כי במהלך הדיון הודיע בא כח התובע כי נפתח תיק נפרד במזכירות לתובענה הייצוגית (ת"צ 55469-03-18) וביקש כי הדיון בתובענה האישית יעוכב עד להחלטה בתובענה הייצוגית. טענות הצדדים- טענות התובע-

6. לטענת התובע, הבקשה לאישור התובענה הייצוגית, עומדת בכל התנאים הקבועים בחוק לשם אישור תובענה ייצוגית. התובע פירט כי קמה לו עילת תביעה אישית כנגד הנתבעת מאחר ועל הנתבעת חלות הוראות צו ההרחבה בענף המוסכים, מכוחו מחויבת הנתבעת בתשלום זכויות פנסיוניות, הפרשות לקרן השתלמות ותשלום תוספת ותק.

7. לטענת התובע, הנתבעת מנועה מלטעון כי לא חל עליה צו ההרחבה בענף המוסכים, לאור הודאת בא כח הנתבעת בפרוטוקול הדיון מיום 31.1.17, לפיה חל עליה צו ההרחבה בענף המוסכים. בנוסף, ציין התובע כי גרסאות הנתבעת לעניין עיסוקה היו גרסאות סותרות אותן אין לקבל. התובע הוסיף וטען כי גם אם ייקבע כי צו ההרחבה בענף המוסכים לא חל על הנתבעת, הרי שלחילופין, יש לקבוע כי חלות על הנתבעת הוראות הצו הכללי בעניין הפנסיה.

8. התובע התייחס לטענת המניעות הסטטוטורית אותה העלתה הנתבעת, וטען כי הנתבעת כלל לא הוכיחה כי הינה צד להסכם קיבוצי. בנוסף, הנתבעת לא הוכיחה קיומו של ארגון עובדים יציג בנתבעת ומטעם זה יש לדחות את טענת הנתבעת כי היה על התובע לפנות לארגון העובדים היציג, טרם הגשת הבקשה.

9. התובע הוסיף וטען כי עד הנתבעת הודה הוא כי הנתבעת לא משלמת את הזכויות המורחבות לעובדיה, רק מאחר ואלו לא עומדים על זכותם. בנוסף, לעמדת התובע, הוכח כי תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת לבירור המחלוקות, הואיל ומדובר בעובדים מוחלשים אשר אין להם ידע בדבר זכויותיהם ומנוצלים על ידי הנתבעת. עוד טען התובע, כי הוכח כי מדובר בקבוצה בת כ 400 עובדים (בשבע השנים אשר קדמו להגשת הבקשה), אשר נגרם לכולם נזק כספי בשל עילות התובענה הייצוגית.

10. התובע התייחס לטענת הנתבעת לפיה הסדירה את תשלום הזכויות לעובדיה לכן אין מקום להגשת תובענה ייצוגית, וטען כי הנתבעת לא הוכיחה כי תיקנה את התנהלותה ומכל מקום, טיעוני הנתבעת מהווים הודאת בעל דין כי הנתבעת לא שילמה את התשלום לעובדיה.

11. עוד טען התובע כי הוכח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב זאת, הואיל ולבא כוחו ניסיון, ידע ומומחיות לדאוג להסדרת הזכויות נשוא הבקשה לאישור. בהתייחס לטענת הנתבעת כי התובע פעל בחוסר תום לב ולא פנה בכתב לארגון העובדים טרם הגשת הבקשה לאישור, הבהיר התובע כי פנה לנתבעת באמצעות מכתב בא כוחו, ואילו הנתבעת לא הגיבה למכתב ההתראה.

12. לטענת התובע, שערוך התובענה הייצוגית, מוביל למסקנה כי הסכומים בהם חבה לעובדיה בקשר עם צו ההרחבה בענף המוסכים הינם כמפורט: הפרשות לקרן פנסיה סך של 2,314,806 ₪, תוספת ותק 385,801 ₪, קרן השתלמות 77,160 ₪.

13. התובע פירט כי מתקיימות שלוש תתי קבוצות עובדים, אשר הנתבעת לא שילמה להן את התשלומים הנדרשים מכוח צו ההרחבה: הראשונה, העובדים אשר הועסקו בנתבעת והנתבעת לא

הפרישה עבורם את כספים בגין הפרשות לקרן הפנסיה בהתאם לצו ההרחבה בענף המוסכים. הקבוצה השנייה, הינה כל העובדים אשר הועסקו בנתבעת והנתבעת לא שילמה להם את התשלומים הנדרשים לקרן ההשתלמות. השלישית, כל העובדים אשר הועסקו בנתבעת אשר הנתבעת לא שילמה להם תוספת הוותק לפי צו ההרחבה.

14. התובע הוסיף והתייחס לטענת הנתבעת ממנה עולה כי גרם לנתבעת נזק אותו יש לקזז מסכום התביעה לכן אין מקום להגשת תביעה ייצוגית, וציין כי טענת הקיזוז הועלתה בעלמא ללא בסיס. לחילופין, טען התובע כי ככל שבית הדין ימצא כי קיימת בעייתיות בנוגע לתובע המייצג, מבוקש כי בית הדין ייעשה שימוש בסמכותו ויורה כי מר איבלב, העובד הנוסף אשר העיד בהליך זה מטעם התובע, יחליף את התובע המייצג. טענות הנתבעת-

15. לטענת הנתבעת, דין הבקשה לאישור התובענה הייצוגית להידחות על הסף, בהעדר עילת תביעה אישית. עוד טענה הנתבעת, כי יש לדחות את הבקשה לאישור תובענה הייצוגית, בשל קיומו של הסכם קיבוצי מחייב במקום העבודה המאורגן. לעמדת הנתבעת, נוכח תחולתו של ההסכם הקיבוצי, אין בידו של התובע זכות להגיש תביעה ייצוגית. נטל הראיה בעניין הזכות להגשת תביעה ייצוגית, חרף קיומו של הסכם קיבוצי בנתבעת, חל על התובע ועליו החובה להוכיח כי התקיים חריג המצדיק ניהול התובענה כייצוגית. התובע לא עשה כן על כן יש לדחות את בקשתו.

16. כמו כן, התובע ובא כוחו לא מילאו אחרי תנאי הסף בדבר פנייה אל ארגון העובדים המייצג לשיטתם את התובע, ובכך לא התקיימו תנאי הסף הנדרשים לניהול התביעה הייצוגית.

17. עוד טענה הנתבעת, כי התובע לא הוכיח כי נגרם לו נזק המאפשר הגשת תביעה ייצוגית. לטענת הנתבעת, בתובענה האישית העלתה טענת קיזוז כנגד התובע, לפיה עקב מעשיו ומחדליו נגרם לה נזק בסך 153,000 ₪ לכן לתובע לא נותרה יתרה כספית לאחר קיזוז הנזקים. בהתאם לכך, לטענת הנתבעת, לא ניתן לקבוע כי נגרם לתובע נזק, אשר הינו תנאי הכרחי לאישור התובענה כייצוגית.

18. התובע אף לא הוכיח כי התובענה הייצוגית תהיה הדרך היעילה לבירור התובענה. לעמדת הנתבעת, כל הרכיבים אשר נתבעו במסגרת התביעה הייצוגית נתבעו במסגרת התביעה האישית שהגיש התובע לבית הדין הנכבד ואין כל הצדקה מבחינת יעילות כלפי התובע או כלפי בית הדין להפריד את הסעדים לתביעה אישית ולתביעה ייצוגית. כמו כן, סכומי תביעה גבוהים ביחס לכל תובע לכן אין כדאיות לנהל בגינם הליך תביעה ייצוגית ועל כל תובע להגיש דרישתו האישית.

19. הנתבעת ציינה כי קיימת קבוצת תובעים מוגדרת אולם לא קיימות שאלות משפטיות זהות היות ולכל אחד מהעובדים ותק שונה. הנתבעת פירטה כי עובדים בנתבעת הן עובדי מוסך והן עובדי פוליש וזכויותיהם שונות. לטענת הנתבעת פעלה להפרדת פעילות המוסך לחברה אחרת ומשלמת כדין את הזכויות לעובדי המוסך לכן, גם מטעם זה אין לאשר את הבקשה הייצוגית.

20. עוד טענה הנתבעת, כי התובענה הייצוגית מנוהלת בחוסר תום לב, מאחר והתובע בחר להגישה במהלך הליך משפטי של תביעה פרטית, לאחר שהבין שאין סיכוי לתביעתו. כמו כן, התובע שבוי מקצועית בידי עורכי דינו לאור פערי ידע ושליטה בשפה, לכן לא מתקיימות דרישות הדין ואין התובע מתאים לייצג את הקבוצה. טענות התובע בחקירתו כי הוא מבין את משמעות הפנייה להליך תביעה ייצוגית הן אמירות טכניות מן הפה לחוץ אשר הושמו בפיו על ידי עורכי דינו. הוסיפה וטענה הנתבעת כי אם תתקבל התביעה הייצוגית על רכיביה מדובר בסכומי עתק העולים משמעותית על המגיע לעובדים ועלולים למוטט את הנתבעת. דיון והכרעה- המסגרת הנורמטיבית-

21. סעיף 3(א) לחוק תובענות ייצוגיות, התשס"ו 2006 (להלן: חוק תובענות ייצוגיות), קובע כי "לא תוגש תובענה ייצוגית אלא בתביעה כמפורט בתוספת השנייה או בעניין שנקבע בהוראות חוק מפורשת כי ניתן להגיש בו תובענה ייצוגית.".

22. סעיף 4 לחוק מגדיר מי רשאי להגיש בקשה לאישור תובענה ייצוגית כדלקמן: ."אדם שיש לו עילה בתביעה או בעניין כאמור בסעיף 3(א), המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם- בשם אותה קבוצה".

23. סעיף 8 (א) לחוק מונה את השיקולים מצטברים אשר על בית המשפט לשקול טרם אישור התובענה הייצוגית: "בית המשפט רשאי לאשר תובענה ייצוגית , אם מצא שהתקיימו כל אלה- (1) התובענה מעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפת לכלל חברי הקבוצה, ויש אפשרות סבירה שהן יוכרעו לטובת הקבוצה; (2) תובענה ייצוגית היא הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת בנסיבות העניין; (3) קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בדרך הולמת. (4) קיים יסוד סביר להניח כי עניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל בתום לב".

24. התוספת השנייה לחוק קובעת את רשימת העילות בגינן ניתן לאשר תובענה כתובענה ייצוגית. סעיף 10(1) לתוספת, הרלוונטי לענייננו, קובע כי ניתן להגיש בקשה לאישור תובענה ייצוגית בתובענות מסוימות אשר לבית דין זה סמכות ייחודית לדון בהן לפי סעיף 24(א)(1) או (3) לחוק בית הדין לעבודה, התשכר טרחה- 1969 ובלבד שלא נדרש במסגרתה סעד של פיצויי הלנת קצבה, פיצויי הלנת שכר או פיצויי הלנת פיצויי פיטורים.

25. סעיף 10(3) לתוספת מסייג את הכלל לעיל ומחריג מקומות עבודה בהם חל הסכם קיבוצי: "תביעה - למעט תביעה של עובד שחל עליו הסכם קיבוצי המסדיר את תנאי עבודתו, והמעביד של אותו עובד או ארגון מעבידים שהוא חבר בו, צד להסכם הקיבוצי; "הסכם קיבוצי"- הסכם קיבוצי לפי חוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז- 1957, או הסדר קיבוצי בכתב".

26. בפסק הדין בעניין וירון, דן בית הדין הארצי במשמעות סעיף 10(3) לתוספת השנייה ובשאלה האם ניתן להגיש תובענה ייצוגית במקום עבודה מאורגן: "יש מקום להשאיר לבית הדין את שיקול הדעת האם לאשר את התובענה כייצוגית, במקום בו מדובר בעובדים במקום עבודה מאורגן, ובעיקר כאשר עסקינן בתביעתן של זכויות מכוח חקיקת המגן. זאת, בהינתן שהפרשנות שנעניק לסייג שבחוק

תכתיב במידה רבה עד כמה תהיה התובענה הייצוגית יעילה באכיפתן של נורמות ראויות בתחום משפט העבודה. ככל שהפרשנות לסייג תהא רחבה יותר, כך יצאו מגדר החוק תביעותיהם של עובדים רבים בשל העובדה שחלים עליהם הסכמים קיבוציים. כך תסוכל באופן כוללני אחת ממטרות החוק, לקדם אכיפה מלאה של זכויות מגן גם אלו המעוגנות בהסכמים קיבוציים - בענפים בהם נרמסות זכויות אלו כדבר יום ביומו. לבית הדין נתון שיקול הדעת לאשר תובענה ייצוגית גם במקרים בהם נסיבות העניין, תכלית החוק ושיקולי צדק יחייבו את אישורה. כך יהא למשל, במקרה בו ארגון העובדים אינו פועל לאכיפה מלאה של זכויות העובדים בענף. בית הדין יפעיל את שיקול דעתו זה בזהירות ראויה ויישמה במקרים יוצאי דופן" (ע"ע 629/07 יגאל וירון נ' תבל אבטחה ניקיון ושירותים בע"מ, פורסם בנבו, ניתן ביום 3/1/11).

27. בעניין יבטח הוסיף ובחן בית הדין הארצי את תכליתו של סעיף 10(3) לתוספת וכך נקבע: "תכליתו של החריג בפריט 10(3) לתוספת הייתה לאפשר לארגון העובדים היציג במקומות עבודה מאורגנים, עליהם חל הסכם קיבוצי שמסדיר את תנאי העבודה - וכאן אוסיף שמסדיר בפועל והלכה למעשה את תנאי העבודה ולא על הנייר - לנקוט בצעדים העומדים לו במסגרת תפקידו לאכוף על המעסיק לקיים את ההסכם הקיבוצי, זאת בעיקר בדרך של פתיחה בהליך של סכסוך קיבוצי."במקרים בהם חל במקום העבודה הסכם קיבוצי יילקחו בחשבון נסיבותיו של כל מקרה, מאפייניו של ענף התעסוקה המדובר והאם קיימת בו תופעה של הפרה שיטתית של זכויות העובדים, פועלו של ארגון העובדים ודרך התנהלותו ותום ליבו של המעסיק במסגרת התקופה הרלבנטית ובהליך שקדם לאישור התובענה הייצוגית, באופן שתכליתו של פריט 10(3) לתוספת לא מתקיימת ולא ממומשת. ועל כן גם לא ניתן לומר כי התנאי השני שמופיע בו, דהיינו שההסכם הקיבוצי מסדיר את תנאי העבודה, אכן מתקיים, זאת כאשר ברור שהמעסיקה אינה מיישמת אותו כלל לאורך כל אותן השנים".

28. וכן בהמשך: "בנסיבות אלה, משנמצא כי המעסיק אינו מיישם הסכם קיבוצי החל על הצדדים, ומשהארגון היציג אינו פועל לאכיפת זכויות העובדים במקום העבודה, לא יחול החריג המעוגן בהוראת סעיף 10(3) לתוספת השנייה בחוק תובענות ייצוגיות, והמקרה יבוא בגדר המקרים החריגים ויוצאי הדופן בהם ניתן לאשר תביעה כתובענה ייצוגית אף במקום עבודה מאורגן בו חל הסכם או הסדר קיבוצי על הצדדים" (ע"ע 67/10 יבטח בע"מ נ' ארז חבושה, פורסם בנבו, ניתן ביום 14/3/12).

29. בית הדין הארצי חזר על הלכה זו בע"ע 53083-10-10 אילן בוסקילה נ' סער ביטחון בע"מ (פורסם בנבו, ניתן ביום 3/9/12) והוסיף: "הסייג הקבוע בסעיף 10(3) לתוספת השניה לחוק תובענות ייצוגיות, אינו בבחינת הוראה גורפת, כי אם בבחינת טענה הגנה שהנטל להוכחתה, על הטוען לתחולת הסייג". מן הכלל אל הפרט- מניעות סטטוטורית עקב תחולתו של הסכם קיבוצי-

30. הסוגיה הראשונה בה נדרשים אנו להכריע הינה שאלת המניעות הסטטוטורית. דהיינו, האם התובע מנוע מלהגיש תובענה ייצוגית בשל תחולתו של הסכם קיבוצי בנתבעת.

31. לאחר ששקלנו את טענות הצדדים, העדויות והראיות, מצאנו כי הנתבעת לא הרימה את הנטל להוכיח כי במקרה דנן קיימת מניעות סטטוטורית לאשר את הגשת התובענה הייצוגית, משני נימוקים: הראשון, הנתבעת לא הוכיחה כי היא צד להסכם קיבוצי החל בנתבעת. השני, הנתבעת לא הוכיחה כי ארגון העובדים מבצע פעולות אכיפה של הוראות ההסכם ופועל ליישום הוראות ההסכם הקיבוצי בפועל.

32. טענת הנתבעת בדבר תחולתו של ההסכם הקיבוצי, התבססה למעשה על גרסת התובע. כך, הצהיר מר שרמן, נציג הנתבעת:".היות וקיים הסכם קיבוצי מחייב ותקף לגישת התובע, הרי שאין לאשר תביעה ייצוגית כנגד המשיבה לפי הוראות חוק תובענות יצוגיות בשל קיומו של הסכם קיבוצי בין הצדדים." (ס' 53 לתצהירו של מר שרמן).

33. שאלת תחולתו של הסכם קיבוצי היא שאלה עובדתית, הנגזרת מחברות של המעסיק בארגון המעסיקים החתום על ההסכם (הסכם קיבוצי כללי) או בהסכם שנחתם בין המעסיק לבין ארגון העובדים באותו מפעל (הסכם קיבוצי מיוחד). במקרה שלפנינו, הנתבעת לא הציגה תכתובת, אישור בדבר חברות בארגון מעסיקים או ראיה אחרת מהן ניתן להסיק על תחולתו של הסכם קיבוצי כללי או מיוחד החל על הנתבעת. אף טענת הנתבעת, כי התובע לא פנה לארגון העובדים טרם הגשת תביעה ייצוגית, נותרה בגדר טענה כללית ולא מפורטת והנתבעת אף לא פירטה מיהו ארגון העובדים היציג בנתבעת, לעמדתה.

34. זאת ועוד, נציג הנתבעת הצהיר כדלהלן: "בתאריך 31.1.17 התנהל דיון מקדמי בתביעה.ניתנה הסכמת נציג המשיבה שאינו משפטן בהשכלתו כי ההסכם הקיבוצי בענף המוסכים חל לגבי התובע במקצועו הוא פחח" (ס' 19-18 לתצהירו של מר שרמן). בהתאם לכך, טענה הנתבעת כי "שאלת ההסכם הקיבוצי החל הוכרעה לגבי התובע בהסכמת הצדדים" (ס' 41 לסיכומי המשיבה). עם זאת עיון בפרוטוקול הדיון המקדמי ביום 31.1.17 מעלה כי הסכמת הצדדים נגעה לתחולת צו ההרחבה ולא לתחולתו של הסכם קיבוצי: "בא כח הצדדים: אין מחלוקת לתחולת צו ההרחבה בענף המוסכים מיום 29.11.1995".

35. לפיכך, דין טענת הנתבעת כי ישנה הסכמה בין הצדדים בדבר תחולת ההסכם הקיבוצי, להידחות. צו ההרחבה בענף המוסכים מיום 24.12.95, מרחיב את הוראות ההסכם הקיבוצי אשר נחתם בין איגוד המוסכים בישראל לבין הסתדרות הכללית, הסתדרות עובדי המתכת החשמל והאלקטרוניקה מיום 13.9.93, שמספרו בפנקס ההסכמים הקיבוציים 7064/93 (ס' 1 לצו ההרחבה). אולם, אין בתחולתו של צו ההרחבה כדי להקים את הסייג הקבוע בסעיף 10(3) לתוספת השנייה, אשר נוקט בלשון מפורשת וברורה בדבר קיומו של הסכם קיבוצי ולא בדבר תחולתו של צו הרחבה: "הסכם קיבוצי לפי חוק הסכמים קיבוציים, התשי"ז- 1957, או הסדר קיבוצי בכתב". על כן אין בהסכמת הצדדים כדי להוות ראייה לתחולתו של הסכם קיבוצי על הנתבעת.

36. נוסף על האמור לעיל, נציג הנתבעת, מר שרמן, אישר בחקירתו כי לא מבוצעות פעולות אכיפה כלשהן על ידי ארגון העובדים: "ש. האם נעשו פעולות אכיפה של ההסכם הקיבוצי על ידי ההסתדרות במקום העסק שלך ? ת. לא" (עמ' 7 לפ', ש' 6 - 7).

37. הנתבעת לא הציגה כל ראיה כי נעשתה פעולה כלשהי לקיום הוראות ההסכם או לאכיפתו. לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את טענת הנתבעת כי קיימת מניעות סטטוטורית להגשת תובענה ייצוגית. להלן נבחן האם קיימת לתובע עילת תביעה אישית. עילת תביעה אישית-

38. בצו ההרחבה בענף המוסכים עוגנו חובות המעסיק לתשלום פנסיה, תוספת יוקר וקרן השתלמות, כדלהלן:

1. תשלום תוספת ותק - "תוספת ותק לאחר שנת עבודה במוסך יקבל עובד תוספת ותק בשיעור של 1% משכרו החודשי לכל שנת ותק עד 30 שנה" (פרק 8 , סעיף ג' לצו). 2.תשלום הפרשות פנסיוניות - "א.הנהלות המוסכים יבטחו את עובדיהם בקרן פנסיה יסוד או בקרן פנסיה מקיפה של "מבטחים" לפי בחירתם" (פרק 17 לצו). 3 .קרן השתלמות :"א. הנהלות המוסכים יפרישו על חשבונן מידי חודש בחודשו 0.2% משכרם הכולל של העובדים וכן ינכו 0.1% משכר העבודה של העובד לקרן ההשתלמות לעובדי המוסכים." (פרק 26 לצו).

39. לצורך הכרעה בשאלה האם קמה לתובע עילת תביעה אישית בגין אי תשלום רכיבים אלה, יש להכריע אפוא בשאלה האם חל על התובע צו ההרחבה בענף המוסכים.

40. המבחן המכריע לצורך תחולתו של צו הרחבה הוא בחינת עיקר עיסוקה של החברה, דהיינו מהי הפעילות העיקרית במפעל של המעביד. (ראו- ע"ע 18/99 יפה אפרימי נ' לילה עבד לעיל, עבודה ארצי לג (23))24. כמו כן, הנטל להוכחת תחולתו של ההסכם הקיבוצי או צו ההרחבה, מוטל על הטוען לחלותו ובענייננו, מוטל נטל זה על התובע (דבר עברה שן/1-7 אליקים הדי נ' אוריינט קולור תעשיות צילום (1986) בע"מ, פסקי דין של בתי הדין לעבודה כ"ג 45).

41. תחולת צו ההרחבה נקבעת בהתאם לעיסוק המעסיק. לפיכך, תחולת צו ההרחבה בענף המוסכים, מותנית בכך שהמעסיק יסווג כמעסיק בענף המוסכים. ס' 1 לצו ההרחבה מגדיר מהו "מוסך" לצרכי תחולת הצו: "מוסך - מקום עבודה וכל מוסך המעסיק עובדים שכירים בתיקונים ושירותים לכלי רכב וחלקיהם. עובד - כל עובד המועסק במוסכים לרבות נוער עובד". המסקנה העולה מההגדרה בצו ההרחבה הינה אפוא כי כל מקום עבודה המספק תיקונים ושירותים לכלי רכב, הינו מוסך.

42. בחינת גרסת הנתבעת לעניין עיקר עיסוקה, מעלה כי עסקינן בגרסה מתפתחת. בכתב ההגנה אותו הגישה הנתבעת בנגד תביעתו האישית של התובע (ס"ע 16-06-7500), תיארה הנתבעת כי היא מבצעת עבודת פחחות וצביעה וכך נרשם: "יש לציין כי במוסך הנתבעת קיימים 2 עובדים בלבד אשר מבצעים את עבודתו של התובע. המוסך שברשות הנתבעת מתקן וצובע כ 10 כלי רכב ביום כל יום! כאשר ההכנסה הממוצעת מכל רכב שתוקן ונצבע הינה כ 1,700 ₪ לפני מע"מ. התובע היה אחראי לשלב

הפחחות בתהליך תיקון של כ 5 רכבים ביום אשר מייצרים הכנסה של 8,500 ₪ ליום עבודה" (ס' 5 לכתב ההגנה).

43. בכתב ההגנה אותו הגישה הנתבעת בתובענה האישית של מר איבלב כנגד הנתבעת (ס"ע 21597-05-17), טענה הנתבעת כי עוסקת היא בשטיפת רכבים:".הנתבעת תוסיף ותטען, ומבלי לגרוע מחובתו של התובע להוכיח את תחולת ההסכם הקיבוצי/צו ההרחבה (המוכחשת), כי עיסוקה במתן שירותים שונים לענף הרכב בישראל ועיקר עיסוקה ומרבית עובדיה מועסקים בשירותי שטיפת רכבים, פוליש ווקס של ציי רכבים אצל לקוחותיה מאתרים שונים או באמצעות ניידת שטיפה, וזאת בשיטה ייחודית ללא שימוש במים, והם אינם מועסקים במוסך" (ס' 25 לכתב ההגנה, נספח 4 לבקשה).

44. בתגובה לבקשה לאישור התובענה ייצוגית, שינתה הנתבעת את גרסתה וטענה כי כלל אינה עוסקת בתחום רחיצת הרכבים ואינה משתמשת במכונות שטיפה ובמים: "לחברה אין כלל רישיון להפעלות מכון רחיצת רכבים כי אינה עוסקת כלל בתחום רחיצת הרכבים ואינה משתמשת במכונות שטיפה ובמים לביצוע הפוליש המיוחד שהוא התמחותה" (ס' 28 לתגובה).

45. בהמשך, שכללה הנתבעת את גרסתה, וטענה כי בתקופה הרלבנטית לתביעה, עסקה בשני עיסוקים : מתן שירותי פוליש וקס לרכבים וכן מתן שירותי מוסך. לטענת הנתבעת, במרוצת השנים, הפרידה את הפעילויות הללו לשתי חברות שונות: "הנתבעת תטען כי החברה החלה את פעילותה בשנת 2006 ורק בשנת 10/2010 לאחר למעלה מ 4 שנים, רכשה החברה מוסך לפחחות וצבע, וגם זאת בעצימות נמוכה עם מספר עובדים מצומצם אשר גדל במהלך השנים. התובע היה אחד מעובדי המוסך והועסק בפחח רכב. המשיבה עסקה בתקופת העסקת התובע בעיקר במתן שירותי פוליס וקס וציפוי מגן לרכבים ללקוחותיה, וניהלה בנוסף מוסך במספר עובדים קטן.

31. בהערכה גסה עבדו 15 עובדים במוסך (שהם 16 אחוז לערך מעובדי החברה), מתוך 90 עובדי החברה דאז שהועסקו במתן שירותי פוליס וקס וציפוי מגן לרכבים, כאשר הם אינם קשורים כלל לפעילות המוסך. היות ומרבית עובדי החברה עסקו במתן שירותי פוליש וקס וציפוי מגן לרכבים בטכנולוגיה ייחודית באתר הלקוח, ואינם קשורים כלל לפעילות המוסך הרי שבשנה האחרונה פעלה הנתבעת להפריד את פעילות המוסך והוקמה חברה חדשה אליה הועברו עובדי המוסך ותחתיה מנוהל המוסך כיום. כיום - אין בחברה פעילות מוסך כלל אלא פעילות לביצוע פוליש ייחודי לרכבים בלא שטיפה" (ס' 28 - 33).

46 . נוכח זאת, טענה הנתבעת כי אין להגדירה כמוסך כיום: "המשיבה תטען כי כיום הינה נותנת שירות טכנולוגי ייחודי, אשר אינו מהווה רחיצת רכב ובכך עוסקים מרבית עובדיה, ולכן אין להגדירה כמוסך, אין מבחינה משפטית כל דרך לקבוע כי תחום פעילות המשיבה כיום הינו בעסקי המוסכים" (ס' 34 35 לתצהיר).

47. אין בידינו לקבל את טענת הנתבעת לפיה אין להגדירה כמוסך, זאת מאחר ובהתאם להגדרת צו ההרחבה , מוסך הינו כל מקום עבודה המעסיק עובדים שכירים בתיקונים ושירותים לכלי רכב

וחלקיהם. פחחות ותיקוני צבע הם חלק משירותים הניתנים לכלי רכב. בדומה, גם שירותי פוליש ווקס, אף אם מדובר בטכניקות ייחודיות, הינם בגדר שירותים הניתנים לכלי רכב.

48. מכאן, כי אין בהקמת חברה הנוספת על ידי הנתבעת כדי לאיין את תחולתו של צו ההרחבה בעניינה זאת, מאחר וגם עיסוקה כיום בחברה הנוספת אותה הקימה, נופל לגדר תחולת צו ההרחבה בענף המוסכים.

49. כעולה מעדותו של נציג הנתבעת, דבריו תמכו במסקנה כי הנתבעת עודנה מעניקה שירותי לכלי רכב, וכך העיד: "ש. מה זה עבודת הכנה? ת. אחרי שפחח מיישר את הפח של הרכב, בא עובד הכנה מורח חומר מסוים בשם סיקנס שמורחים ועושה את הליטוש הסופי של הפח שיראה אחיד עליו מרססים חומר יסוד , כמו שבצבע של קיר יסוד משפשפים וזה מוכן לצביעה. ש. תספר לי על תהליך הצביעה במוסך איך הוא מתבצע? ת. רכב נכנס אחרי שעבד עבודת הכנה נכנס לתנור צבע מתיזים עליו צבע ומשאירים לייבוש עד ליציאה. ש. מה קורה אחרי היציאה מהתנור? ת. אם יש לכלוכים או שריטות או דברים שלא נראו בצבע מנקים וההליך מסתיים. ש. ברגע שמסתיים ההליך הצביעה מה עושים? ת. רק אם מישהו מבקש עושים פוליש. ש. יש כאלה שמבקשים פוליש ווקס? ת. רוב האנשים הפרטים לא מודעים לזה. הפוליש נותן שכבת הגנה וברק לגוף הרכב. ש. פעם בכמה זמן צריך לעשות פוליש ווקס לרכבים? . ש. פעם בכמה זמן אתה ממליץ לעשות פוליש ווקס? ת. אני לא ממליץ, אני ברכב הפרטי שלי לא עשיתי פוליש ווקס ויש לי רכבים משנות ה 90 , ומעולם לא עשיתי פוליש ווקס. ש. מה נותן הפוליש ווקס? ת. ברק לרכב, ושכבת הגנה מזערית שדוחה אבק. ש. יש פוליש ווקס שהוא גם מבצע טשטוש של שריטות ? ת. אפשר עם פוליש גס בעבודה מכוונת בחלק מסוים, אם יש נגיעות שלא פגעו בצבע ולא שריטה כי אותה אי אפשר לטשטש. ש. יש רכבים שבאים לקבל שירותי טשטוש שריטות? ת. נדיר. ש. אתה עובד עם חברות שעובדות עם צי רכב ומספק שירותים לרכבים שלהם? ת. כן. ש. חוץ ממתן שירותים לכלי רכב מה עוד החברה מספקת? ת. שירותים לרכב" (עמ' 7 לפ', ש' 18 32, עמ' 8 לפ', ש' 13 26).

50. נוכח האמור לעיל, מצאנו כי הוכחה בפנינו תחולת צו ההרחבה בענף המוסכים. כאמור לעיל, בהתאם להוראות צו ההרחבה בענף המוסכים, קיימת חובה על מעסיקים עליהם חל הצו להפריש הפרשות פנסיוניות וכן הפרשות לקרן השתלמות ותשלום תוספת ותק.

51. לפיכך, עלינו לבחון האם התובע הוכיח במידת הסבירות הראויה הנדרשת לשלב זה של ההליך, קיומה של עילת תביעה אישית בגין היעדר תשלום רכיבים אלו. חוק תובענות ייצוגיות, קובע מי רשאי להגיש בקשה לתביעה ייצוגית, כדלקמן: "(א) אלה רשאים להגיש לבית המשפט בקשה לאישור תובענה ייצוגית כמפורט להלן: (1) אדם שיש לו עילה בתביעה או בענין כאמור בסעיף 3(א), המעוררת שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל החברים הנמנים עם קבוצת בני אדם בשם אותה קבוצה;". סבורים אנו כי התשובה לשאלה זו חיובית וזאת שעה שהתובע הוכיח במידה הנדרשת בשלב זה כי לא שולמו שלושת רכיבי התביעה מושא הבקשה. התובע הצהיר כי שלושת הרכיבים לא שולמו

לו (ס' 11 15 לתצהירו). בדומה, הצהיר גם מר איבלב, אשר אף הוא עבד בנתבעת והעיד בפנינו כי לא קיבל תשלום בגין שלושת רכיבים אלו (ס' 11 15 לתצהירו של מר איבלב).

52. גרסת התובע נתמכת אף בתלושי השכר (נספח 4 לכתב ההגנה) מהם עולה כי אכן לא שולמה לתובע תוספת ותק. עיון בדוח של חברת "מנורה מבטחים" תמך במסקנה כי לא הופרשו לזכות התובע הפרשות פנסיוניות (הדוח צורף כנספח 9 לכתב התביעה). בנוסף, הנתבעת לא הציגה תשתית ראייתית מספקת לשלב זה, אשר סתרה את טענת התובע כי שלושת הרכיבים לא שולמו לעובדיה ב 7 השנים אשר קדמו להגשת הבקשה לאישור התובענה הייצוגית.

53. הנתבעת אף הודתה במחדלה בכתב ההגנה אותו הגישה בתובענה האישית (ס"ע 16-96-7500): ".הנתבעת תוסיף ותטען כי לא הייתה מודעת למחדלה ועד קבלת מכתב בא כח התובע, לא נאמרה, לא נרמזה ולא נטענה ע"י התובע בצורה כלשהיא איזו טענה בנושא זה. אך התובע לא הסכים להצעת הנתבעת לבדוק ולתקן במידת הצורך את כל ההפרות הנטענות, והחליט להתפטר וזאת ללא קשר להפרות הנטענות ומבלי שניתנה לנתבעת אפשרות לתקן את הרעת התנאים הנטענת" (ס' 52-49 לכתב ההגנה, ההדגשה אינה במקור ר.צ.).

54. בהמשך לכך, פירטה הנתבעת בטבלה את תחשיב הסכומים להם זכאי התובע בגין הרכיבים הייצוגיים אשר נתבעו על ידו: קרן השתלמות 244 ₪, תוספת ותק 587 ₪, פנסיית יסוד 7,325 ₪ (סעיף 52 לכתב ההגנה).

55. בהקשר זה שקלנו את הטענה אותה העלתה הנתבעת, לפיה אף ייקבע כי לא שולמו בעבר רכיבי התביעה הייצוגית, אין מקום להגשת תובענה ייצוגית, מאחר והנתבעת תיקנה את התנהלותה. מצאנו כי אין בידינו לקבל את טענתה זו של הנתבעת, מאחר וטענה זו הועלתה באופן כללי ביותר, ללא פירוט הצעדים אותם נקטה הנתבעת וללא הצגת ראיות בדבר תיקון התנהלותה. נציג הנתבעת העיד בעניין זה כי: "ש. מפנה לתלושי שכר של מר מיכאל , נספח 4 לבקשה לאישור תובענה ייצוגית גם ל 05/15 בו בוצעה למר מיכאל הפרשה ראשונה לקרן פנסיה שעד אז במשך שנה וחודשיים לא קיבל הפרשות לקרן פנסיה לא לפי צו הרחבה לענף מוסכים ולא לפי צו הרחבה כללי ? ת. כמו שאמרתי , אנחנו הסקנו מסקנות הבנו שדרישת העובד היא לא יותר גבוה מהחוק, יש ליש עובדים שמוקלטים אצלי ש אומרים לי שאם אני נוגע להם בנטו , שלא מעניין אותם פנסיה ולא לגעת להם בנטו והלכנו עם הטענה הזו לאורך זמן, עד שהגענו לבית משפט התחלנו להפריש הכל סודר, במהלך הדרך הייתה לנו התנהלות לא תקינה , היום אני משלם לכל העובדים תוספת וותק. יש דברים שלא ידענו כמו במקרה שהם ביקשו שלא יפרישו להם לקרן פנסיה כבר בכתב הגנה הודנו והצענו לשלם את זה. ש. היום אחרי שהוגשה בקשה לאישור תובענה ייצוגית ישרתם את הדרך ? ת. כן. ש. שילמתם תוספות וקרנות כמו שצריך? ת. כן. ש. וכולם מקבלים את זה ? ת. כן למיטב ידיעתי. ש. למה לא צירפתם לתגובה שלכם את התשלומים ששילמת , אסמכתא ששילמתם את כל הכסף ואז בית משפט היה דן בשאלה אחרת? ת. אני לא משפטן

ולא עורך דין אני לא חושף תלושים של עובדים אחרים כדי שיהיה לאדוני רשימת עובדים מסודרת" (עמ' 9 לפ', ש' 25-31, עמ' 10 לפ', ש' 1-12).

56. עדות נציג הנתבעת מלמדת על העדר ראיה בדבר תשלום שלושת רכיבי התביעה הייצוגית לעובדי הנתבעת. גרסת הנתבעת לא הייתה עקבית, כאשר בעוד בתחילת חקירת עד הנתבעת, נטען כי התשלומים שולמו על ידי הנתבעת מתחילת תחולתו של הצו ובהמשך החקירה, חל שינוי בגרסת הנתבעת, ונטען כי לא נהגה לבצע הפרשות פנסיוניות, לאור בקשות מצד עובדיה: "ש. מאיזה שנה החברה שלכם התחילה לשלם הפרשות לקרן פנסיה לעובדים? ת. לא זוכר בע"פ. מניח שמאז שזה חל. . ש. מציג לך נספח 4 לבקשה לאישור תובענה ייצוגית, מפנה לתלושי השכר ואת החודש הראשון שבו הופרשו לו בספים לקרן פנסיה 05/15 , כשהותק שלו שנה ו 4 חודשים, תסביר לי איך יכול להיות שעובד במשך שנה ו 4 חודשים ולא הופרש לו שקל לפנסיה? ת. כתבנו את זה בכתב הגנה בתיק אישי שלו, לא הופרש לו לא קשור עכשיו הסיבות, זה בגלל שבאוכלוסייה כזו מבקשים לא להפריש אנחנו לתומנו הסכמנו עם הבקשה של העובד ובדיון המקדמי כבר הסכמנו לשלם את הסכומים ולא התנערנו מאחריות הצענו סכום של 30,000 ₪ שכולל את כל הרכיבים אך בא כח התובע החליט לא לקבל את ההצעה" (עמ' 8 לפ', ש' 27, עמ' 9 ש' 1-12).

57. לאור האמור לעיל, לא שוכנענו בטענת הנתבעת כי תיקנה את התנהלותה ולא הוכח בפנינו כי אכן שולמו לעובדי הנתבעת רכיבי הבקשה לאישור התביעה הייצוגית. בהתאם לכך, טענת הנתבעת כי יש לדחות את הבקשה מטעם זה, נדחית.

58. הוספנו ושקלנו את טענת הקיזוז אשר העלתה הנתבעת, לפיה סכום הנזקים אשר נגרמו על ידי התובע במהלך עבודתו, גבוה מסכום שלושת רכיבי עילת התביעה על כן , התובע אינו עומד בדרישת הוכחת הנזק, לשם הגשת תובענה ייצוגית. טענת הקיזוז אותה העלתה הנתבעת, התבססה על שני אדנים - הראשון, התובע נעדר מעבודתו ובכך גרם נזק לנתבעת, אשר איבדה הכנסה במהלך תקופת היעדרותו. השני, התובע נעדר מעבודתו ואילו הנתבעת לא ניכתה שעות חוסר מתלושי שכרו. בעניין זה, טענה הנתבעת כי: "תלושי השכר של המבקש לחודש 12/14 מעידים ששכרו לא הופחת בשל ההיעדרות הבלתי מורשית. וכך נהגה המשיבה עמו פעמים רבות בכך שנמנעה מלקזז היעדרויות בשווי כולל של 51,000 ₪ לערך.הטענות האישיות כנגד המבקש עקב מעשיו ומחדליו שגרמו נזקי עתק בסך 153,000 ₪ למשיבה הופכים את המבקש לתובע שאינו מתאים כלל לבירור שאלה משפטית עבור קבוצה: היות וסך 102,000 ₪ נדרשו עקב נזק ישיר מנטישת העבודה אך 51,000 ₪ לערך נדרשו על איחורים והיעדרויות בלא תיאום ובלא הסכמת המעסיק" (ס' 15 - 17 לסיכומי הנתבעת).

59. הנתבעת לא הוכיחה כי קיים קשר בין טענת הקיזוז, בגין היעדרויותיו הנטענות של התובע לבין אי תשלום שלושת רכיבי השכר הבסיסיים אשר לא שולמו לתובע - פנסיה, תוספת ותק ודמי השתלמות. לפיכך, דין טענת הקיזוז להתברר במסגרת התובענה האישית של התובע, אשר תידון לאחר הכרעה בתובענה הייצוגית. לא מצאנו כי יש בטענה זו כדי להוות מחסום מפני בירור התובענה הייצוגית.

60. מעבר לדרוש נוסיף, כי בחנו את התשתית הראייתית אשר הוצגה על ידי הנתבעת בשלב זה, ומצאנו כי הנתבעת אף לא הציגה תשתית ראייתית מינימלית הנדרשת בשלב זה, לשם גיבוש טענת הקיזוז. הנתבעת לא הציגה אסמכתאות המוכיחות את היקפי הנזק הנטענים כפי שנגרמו לה על ידי התובע. בנוסף, גם בתצהירו של נציג הנתבעת לא פורטו הנזקים הנטענים באופן מינימלי אלא נטען בכלליות כי: "המבקש הוא עובד שסבל מבעיית שכרות ולא התייצב לעבודה פעמים רבות כך שגרם למשיבה נזקי ענק בשווי 153,000 ₪ לערך" (ס' 101 לתצהירו).

61. מנגד, התובע הוכיח כי מסר לנתבעת מכתב התראה טרם התפטרותו (מכתב מיום 12.11.15, נספח 6 לכתב התביעה). בחקירתו טען התובע כי איחר לעבודתו פעמים ספורות בלבד (עמ' 4 לפ', ש' 20 - 30), וכי "זה רק חודש אחד. זה לא תמיד ככה היה" (עמ' 4 לפ', ש' 31). בנוסף, הנתבעת לא הציגה את תלוש השכר ודוחות הנוכחות המוכיחים טענותיה. הנתבעת צירפה לסיכומיה דוח נוכחות ותלוש שכר לחודש 12/17, כהוכחה לכך כי שולם לתובע שכר מלא חרף היעדרויותיו. אולם, מעיון בתלוש השכר עולה כי אינו על שם התובע, אלא על שמו של מר איבלב , לכן אין בו כדי להוכיח את טענת הנתבעת.

62. לפיכך, לא מצאנו כי יש בדברים אלו די כדי להקים תשתית מינימלית כנדרש בשלב זה לטענת הקיזוז אשר העלתה הנתבעת ושוויה בסך של 153,000 ₪. מטעמים אלו אנו דוחים את טענת הנתבעת כי לאור טענת הקיזוז, אין מקום לאשר את התובענה הייצוגית.

63. לסיכום, לאור כל הטעמים אותם מנינו לעיל, מצאנו כי התובע הוכיח קיומה של עילת תביעה אישית. בחינת התנאים הנוספים הקבועים בסעיף 8 לחוק תובענות ייצוגיות-

64. בהתאם להלכה הפסוקה, התנאים הקבועים בסעיף 8 לחוק הינם תנאים מצטברים, אשר די בכך שאחד מהם לא מתקיים כדי לדחות את הבקשה לאישור תובענה ייצוגית. להלן נבחן האם מתקיימים תנאים אלו בענייננו - שאלה מהותית של עובדה או משפט-

65. לעניין קיומו של התנאי הראשון הקבוע בסעיף 8 לחוק, "שאלה מהותית של עובדה או של משפט המשותפת לכלל חברי הקבוצה", קבע בית הדין הארצי כי: "אין צורך שהשאלות המתעוררות ביחס לקבוצת השומרים תהיינה משותפות. די בכך שהיסוד המשותף מהווה מרכיב מהותי בהתדיינות, ואין מקום לדרוש מכל עובד להגיש תביעה כספית אישית להוכחת זכאותו העקרונית להפרשות לגמל" (עניין וירון, פסקה 31 לפסק הדין).

66. בעניין שלפנינו, שוכנענו כי קיימות "שאלות מהותיות של עובדה או משפט המשותפות לכלל חברי הקבוצה" בהתייחס לשלושת רכיבי התביעה הייצוגית: עילת אי ביצוע הפרשות לפנסיה, לקרן השתלמות ואי תשלום תוספת ותק. אין בידינו לקבל את טענת הנתבעת לפיה לא מתקיימות לגבי הקבוצה שאלות משפט זהות היות ומדובר בעובדים שונים ולכל אחד ותק וזכויות שונות. גם אם לחלק מחברי הקבוצה בוצעו בפועל הפרשות פנסיוניות חלקיות ומדובר בעובדים בעלי ותק שונה - אין בפנינו שונות משמעותית בין העובדים לעניין הזכויות מושא הבקשה לאישור התובענה הייצוגית. כמו כן, כל הנתונים הדרושים ממילא מצויים בתלושי השכר של המשיבה.

67. באשר לטענת הנתבעת כי מדובר בסכום תביעה אשר עולה על 5,000 ₪ ולכן גובה סכום התביעה גבוה מכדי להתברר במסגרת תובענה ייצוגית, מקובלת עלינו טענת הנתבעת כי קיימות למעשה שלוש תתי קבוצות: עובדים אשר לא הופרשו להם כספים לקרן פנסיה לפי צו ההרחבה בענף המוסכים, עובדים אשר לא הופרשו להם כספים לקרן השתלמות, עובדים אשר לא שולמה להם תוספת ותק. על כן, סכום התביעה בעבור כל קבוצה הינו נמוך יותר.

68. באשר לטענת הנתבעת לפיה ניתן להגדיר קבוצה מסוימת של עובדים אותם העסיקה החברה, לכן אין זה מצדיק בירור באמצעות תובענה ייצוגית, הנתבעת לא הוכיחה את טענתה זו. הנתבעת לא הציגה נתונים כלשהם מהם ניתן לעמוד על כך שמדובר בקבוצה מוגדרת. הנתבעת אף לא הציגה גרסה מוסדרת וברורה כמה עובדים העסיקה לשיטתה במהלך שבע השנים אשר קדמו להגשת הבקשה להגשת התובענה הייצוגית, אף שאין ספק כי נתונים אלו מצויים בידיה. בהתאם לכך, הנתבעת אף לא סתרה את טענת התובע, לפיה הועסקו בנתבעת לפחות 400 עובדים בשבע השנים האחרונות. בהיעדר פירוט כאמור, טענת המשיבה לפיה מתקיימת קבוצה מוגדרת, נדחית.

69. לאור האמור לעיל, אנו קובעים כי התובע הוכיח כי השאלות המשותפות לכל חברי הקבוצה הן: האם הפרה הנתבעת את חובתה כלפי חברי הקבוצה להפקיד עבורם לקרן פנסיה, קרן השתלמות וכן לשלם להם תוספת ותק? ככל שהתשובה לשאלה זו חיובית, מהו גובה הפיצוי להם זכאים חברי הקבוצה בגין מחדלה של הנתבעת? דרך יעילה והוגנת להכרעה בתובענה ובתום לב -

70. באשר לקיומו של התנאי השני בסעיף 8 לחוק, בדבר דרך יעילה והוגנת להכרעה במחלוקות, מקובלת עלינו טענת הנתבעת לפיה באם כל אחד מחברי הקבוצה יעמוד על זכויותיו בגין שלושת הרכיבים, הדבר יגרום לעומס משפטי רב. כמו כן, התובענה הייצוגית תאפשר הכרעה לטובת חברי הקבוצה אשר חלקם כלל אינם מודעים לזכויותיהם הנטענות בבקשה, מכוח היותם עובדים מוחלשים, אשר כבר אינם עובדים בנתבעת.

71. הנתבעת לא הוכיחה כי עניינם של חברי הקבוצה לא ינוהל על ידי התובע ובא כוחו בדרך הוגנת ובתום לב, ככל שתאושר התביעה כייצוגית. בכל הנוגע לטענת הנתבעת כי התובע היה צריך לפתוח הליך נפרד לתביעה ייצוגית, הרי שלא מצאנו כי יש בדבר להוות "חוסר תום לב דיוני". החלטת התובע בדבר פתיחה בהליך תובענה ייצוגית, התקבלה לאחר הודאת נציג הנתבעת בדיון המוקדם בדבר תחולתו של צו ההרחבה בענף המוסכים. סבורים אנו כי אין בהתנהלות זו ללמד על חוסר תום לב.

72. באשר לטענת הנתבעת כי התובע פעל בחוסר תום לב מאחר ולא התריע טרם הגשת הבקשה ,טענה זו הופרכה על ידי התובע. התובע הוכיח כי פנה באמצעות בא כוחו לנתבעת והתריע טרם הגשת הבקשה, באמצעות מכתב בא כוחו (נספח 6 לבקשת האישור).

73. בנסיבות העניין הוכח במידת הסבירות הנדרשת כי עניינם של חברי הקבוצה, עליה נמנה התובע, ינוהל בדרך הולמת ובתום לב, באמצעות התובע. טענת הנתבעת לפיה במקרה זה התובע שבוי

מקצועית בידי עורכי דינו בשל פערי ידע נסתרה על ידי חקירת התובע, אשר העיד באופן ברור כי הוא מבין את משמעות הגשת התובענה הייצוגית ועיכוב בירור תביעתו הפרטית (עמ' 5 לפ', ש' 10 11).

74. באשר למטענת הנתבעת כי אם תתקבל התביעה הייצוגית עלולה היא להתמוטט, טענה זו הועלתה באופן כללי ביותר, ללא אסמכתאות וללא הצגת תחשיבים. לפיכך, הנתבעת לא הוכיחה במידה הנדרשת בשלב זה, את טענתה זו. סוף דבר-

75. על בסיס הנימוקים אותם פירטנו לעיל, ובהתאם לתנאים הקבועים בדין ובהלכה, מצאנו כי יש לאשר את התובענה כייצוגית בעילת אי ביצוע הפרשות לפנסיה, אי תשלום תוספת ותק ואי ביצוע הפרשות לקרן השתלמות. הנחיות, הגדרת הקבוצה והוראות -

76. התובענה הייצוגית מאושרת כדלקמן- 76.1 התובע המייצג יהיה מר אלכסנדר ולדיסלב. 76.2 הקבוצה תיוצג ע"י בא כח התובע עורך דין שגיב עזרא. 76.3 הקבוצה תכלול שלוש תתי קבוצות, בהתאם לעילות התביעה: הראשונה, עובדים אשר הועסקו בנתבעת בשבע השנים האחרונות לפני הגשת הבקשה לאישור ביום 28.9.17, במשך למעלה מ 6 חודשים, אשר המשיבה לא הפרישה עבורם את מלוא ההפרשות לקרן הפנסיה בהתאם לצו ההרחבה בענף המוסכים. השנייה, כל העובדים אשר הועסקו בנתבעת בשבע השנים האחרונות, במשך למעלה מ 6 חודשים, אשר הנתבעת לא שילמה להם או שילמה בחסר את הכספים המגיעים להם בגין הפרשות לקרן השתלמות, בהתאם לצו ההרחבה בענף המוסכים. השלישית, כל העובדים אשר הועסקו בנתבעת בשבע השנים האחרונות, במשך למעלה משנה, אשר הנתבעת לא שילמה את הכספים המגיעים להם בגין תוספת הוותק לפי צו ההרחבה בענף המוסכים. 76.4 עילות התובענה הן: האם במהלך התקופה הרלוונטית ביצעה הנתבעת עבור חברי הקבוצה הפרשות לפנסיה, קרן השתלמות ותוספת ותק, כמתחייב על פי צו ההרחבה בענף המוסכים. 76.5 הסעד הנתבע הוא פיצוי בגין אי ביצוע הפרשות לפנסיה, קרן השתלמות ותוספת בשיעור הסכומים שהיה על הנתבעת להפריש ובקיזוז הסכומים ששולמו, ככל ששולמו.

77. התובע המייצג יגיש כתב תביעה מתוקן בתובענה הייצוגית בהתאם להחלטה זו, תוך 30 יום מיום קבלת ההחלטה. בהתאם להוראת סעיף 14(ב) לחוק יודיע בא כח המבקשת למנהל בתי המשפט על החלטת בית הדין, תוך 21 יום ממועד קבלת ההחלטה.

78. הנתבעת תפעל לפרסום הודעה בדבר אישור תובענה ייצוגית לחברי הקבוצה, בהתאם להוראת סעיף 25(א)(1) לחוק. נוסח ההודעה יובא לאישור בית הדין בתוך 30 יום מיום קבלת ההחלטה. המשיבה תישא בהוצאות הפרסום כנגד הצגת חשבונית מס ע"י בא כח המבקש.

79. בהתאם לתקנה 6 לתקנות, התובעת תגיש כתב תביעה עד ליום 5.9.18. כתב הגנה יוגש לתיק תוך 45 יום מיום קבלת כתב התביעה. התיק נקבע לשמיעת קדם משפט ביום 9.12.18 שעה 13:00.

80. בשים לב לתוצאה ולהליכים שהתקיימו בתיק, אנו מחייבים את הנתבעת לשלם לתובע הוצאות שכר טרחה עורך דין בסך של 20,000 ₪ אשר ישולמו תוך 30 יום מיום המצאת

החלטה זו. ניתן היום, כ"א תמוז תשע"ח, (04 יולי 2018), בהעדר הצדדים ויישלח אליהם. נציג עובדים מר ברוך הראל רוית צדיק,שופטת, סגנית נשיאה נציג מעסיקים מר אהרון אזון רוית צדיק

עותק לעיון בלבד, ללא תוספות עריכה. הנוסח המחייב הוא הנוסח שבתיק בית המשפט. פרטים מזהים הושמטו במקור ככל שהושמטו בפרסום.